

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24T/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011739
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115011739.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a prísediacich Anny Gunišovej a Štefana Mráza, v trestnej veci obžalovaného O. C., nar. XX.XX.XXXX v N., trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 07. júna 2017 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : O. C., nar. XX.XX.XXXX v Bolerázi, trvale bytom Z., Z. D. S., S. N. XXX/XXA,

sa uznáva za vinného, ž e

v presne nezistenom čase v roku 2010-2012 pri konflikte so svojou manželkou I. C. v Smoleniciach v rodinnom dome na ul. S. N. č. XX/A, túto pripútal v kuchyni ich rodinného domu policajnými putami o radiátor, pričom poškodená I. C. bola pripútaná o radiátor a obmedzená na osobnej slobode približne 15 minút a to do doby príchodu O. C., ktorý ju po príchode do rodinného domu našiel uplakanú a osamotenú, na čo jej vzápätí odomkol putá,

t e d a

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 4 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h) Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obvinenému určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona obvinenému ako súčasť probačného dohľadu ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014 a právoplatného dňa 22.11.2014, sp. zn. OT/230/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 42 ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.09.2015 bola Okresnému súdu Trnava doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava na obvineného O. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Na podklade obžalovaným podaného odvolania Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 04.10.2016, č.k. 3To/51/2016-223, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 12.04.2016, č.k. 24T/16/2015-208, zrušil v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Trnava, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Z právneho názoru odvolacieho súdu vyplynulo, že bolo povinnosťou súdu odôvodniť, či totožnosť skutku bola zachovaná, súd oprel odôvodnenie rozsudku o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a tiež krajský súd vytkol súdu prvého stupňa, že bolo potrebné vyčakať na právoplatnosť rozsudku vo veci sp. zn. 5T/33/2015. Na podklade skôr vykonaných dôkazov, ako aj na podklade dokazovania doplneného na hlavnom pojednávaní dňa 21.04.2017, bolo zistené nasledovné:

Súd vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach výsluchom obžalovaného O. C., výsluchom svedkyne - poškodenej I. C., výsluchom svedka C.ika, svedkyne O.j, svedka H.O.a ml., svedkyne Mgr. O. svedkV.F., svedkyne N.V., svedkyne Y. svedka V., svedC., svedkyne Mgr. O., výsluchom znalca, čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný H. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. Z jeho výpovede na hlavných pojednávaniach vyplynulo, že v ten deň keď manželka podala trestné oznámenie na neho, tak mala dosť vypité, bolo to v sobotu poobede a k večeru volal dcére, aby s manželkou spravila poriadok. Vzniknuté problémy počas rokov riešili ako rodina, ale posledné dni volal dcére, že manželka je zase dosť opitá, aby si došli pre ňu. Dcéra prišla až na druhý deň aj s manželom, zobrali si manželku k sebe domov. Pod vplyvom vyhrážok dcéry týkajúcich sa vnúčencov, že už ich nebude nikdy vidieť a budú mať zakázané k nim chodiť na návštevy, manželka pod strachom a obavy z daných vyhrážok išla vypovedať na políciu. Keď manželka išla vypovedať proti nemu bola pod psychickým tlakom. Ako rodina chceli dať jeho manželku na protialkoholické liečenie. Jeho manželka všetky vzniknuté problémy riešila konzumáciou alkoholu, ťažko pracovala, bola chorá, vlasy jej vypadávali, má cystu, krčové žily. Obžalovaný tiež uviedol, že ho mrzí celá situácia čo sa stalo, ako to vzniklo, doteraz si kladie otázky prečo to došlo až takto ďaleko. Tiež uviedol, že manželke odpúšťa. Jeho manželka je závislá na vnúčencoch, tak, že asi neľúbi nikoho a keď jej dcéra povedala, že keď bude piť, nebude ich vidieť, tak ho neprekvapuje, že spravila to čo spravila. Obžalovaný uviedol, že jej odpustil a chce s ňou žiť, pretože boli zosobášení v kostole a nechce sa s ňou rozviesť, chce jej pomáhať. Obžalovaný uviedol, že mohli to vzájomne riešiť, rozdeliť majetok, avšak manželka nemala o to záujem. Obžalovaný priznal, že spoločne s manželkou majú problémy s alkoholom, chceli sa liečiť spolu s manželkou, avšak ona to nezvládla. Keď bola manželka pod vplyvom alkoholu, nikdy na ňu neútočil fyzicky, iba ústne, dal ju spať, musel ju odniesť, keď robila hlúposti, čo sa pri opitom človeku stáva. Nikdy ju neudrel, nefackal, nekopal. Vždy ju niesol do postele, chytil ju za nočnú košeľu za ruku a odviedol ju spať. Obžalovaný ďalej uviedol, že konzumuje alkohol normálne ako každý Slovák, ale keď si povie tak aj rok nepije. S kamarátom si vypije napr. v sobotu, potom dva tri dni nepije, keď idú na návštevu tak si dajú napr. pol litra vína, keď boli na svadbe, tam sa vypilo viacej. Niekedy nepije tri

dni, nechodí do šenku, nechodí na jarmoky. Obžalovaný uviedol, že raz ale pred piatimi rokmi mala prísť dcéra W. aj s manželom na návštevu, manželka už popíjala počas dňa. Dcéra telefonovala, že prídu na obed. Žena popíjala, stresovalo ju to, že každý problém riešila alkoholom. Došiel mu medzitým kamarát a nechcel, aby ju videl opitú tak povedal „I. nachvíľu ťa tu pripútam o radiátor.“ Prišla dcéra, videla to, zasmiali sa, bola to sranda.

Svedkyňa a poškodená I. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. 06. 2017 odmietla vypovedať. Preto súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 29.07.2015 podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku, z ktorej vyplynulo, že je jej všetko ľúto ako to dopadlo, že podala trestné oznámenie na manžela. Chcela ho len vystrašiť, že aspoň týmto spôsobom prestane piť nadmerne alkohol. To čo uvádzala v predošlej výpovedi nie je pravda. Ona bola dosť často pod vplyvom alkoholu, aj padla a spravila si tak pádom modriny. Stačí jej vypíť 2 dcl vína a už si musí ľahnúť, lebo je jej zle. Vtedy jej manžel nadával, vyčítal jej, že pije. Navzájom si vyčítali, že pijú alkohol. Potom tak robili hanbu deťom. Keď si vypili a prišla dcéra G. na návštevu a videla ich v akom stave sú, tak sa trápila, plakala. Pod vplyvom alkoholu bol jej manžel taký, že jej nadával a vyčítal jej, že načo pije. Neudrel ju nikdy, ani jej nedal facku. Ona to tak uvádzala, ale to nie je pravda. Chodila aj s modrinami do práce. V práci sa sťažovala, že manžel nadmerne pije. Keď jej videli modriny, na ruke a nohe, tak si mysleli, že ju manžel zbil. Raz mala modrinu aj na tvári pod okom, to ona však spadla na schodoch do domu, mala vtedy obuté šľapky a ako mala trochu vypité, tak spadla a pritom sa udrela o zábradlie. Manžel pil alkohol nadmerne asi 7 rokov, odvtedy čo je nezamestnaný. Bol taký, že si vypil, pil aj tri dni vkuse, potom nepil aj niekoľko týždňov. Keď mal vypité, bol náladový, bola s ním aj sranda, no bol dosť výbušný. Keď bol triezvy, bol z neho veľmi dobrý človek. Z manžela nemala strach, radšej vyšla von, prechádzala sa okolo domu alebo išla k susede na kávu. On medzitým zaspal. Manžel ju pripútal s putami o radiátor, bolo to už asi pred piatimi rokmi, mali vtedy prísť O.s O., ona varili pri šporáku. Manžel nechcel, aby pila alkohol, aby nebola opitá, keď má prísť návšteva, tak ju pripútal o radiátor. Bola takto pripútaná asi 15 minút. Putá jej dal dole O., keď prišli. Ona O. ani O. nič nehovorila, trápilo ju to, že čo doma zase vyvádzajú. Manžel bol vtedy, myslí si, na humne. Nekopal do nej manžel, nefackal ju, ani inak fyzicky nenapádal. Trestné oznámenie podala pod vplyvom alkoholu, mala modrinu na nohe, na stehne, prišla G. zo Z. k nim, myslela si, že ju obžalovaný zbil. Ona jej hovorila, že spadla, neverila jej. Zobrala ju k sebe domov. Na druhý deň išla s ňou na políciu, u nej situáciu prebrali spolu, chcela muža len vystrašiť. Dcéra G. a jej manžel jej hovorili, čo ma na polícii povedať. G. jej povedala, že má povedať, že keď má vypité, že je výbušný. Oni si mysleli, že ho dajú do Pezinku a bude pokoj. Necítila sa izolovaná od spoločnosti, od rodiny, od susedov. Chodili spolu na zábavy, väčšinou na hody, na chatu do Chvojnice. Majú dobrý susedov, s nimi si veľmi dobre rozumejú, navštevujú sa. Susedom nič nehovorila, nemala čo hovoriť, nemala žiadny problém s manželom, začala mať problém s alkoholom, keď jej zabili otca. Jej psychické problémy začali týmto, nie správaním manžela. O všetkom čo sa malo doma urobiť alebo kúpiť, rozhodovali spoločne.

Svedok O. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2017 odmietol vypovedať. Preto súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 29.07.2015 podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku, z ktorej vyplynulo, že sa s manželkou Xpoznajú už 6 rokov., manželmi sú dva roky. Po asi pol roku ich vzťah sa nastahovala k nemu, S. to tak chcela, lebo mu hovorila, že u nich doma je zlá situácia, že jej otec dosť pije, keď je opitý tak býva agresívny a jej to vadí. K jej rodičom teraz už svokrovcom chodili na návštevy asi tak raz do týždňa. Pre návštevou vždy im zavolali, že aká je situácia a podľa toho k nim išli. Nebol svedkom, teda nevidel, žeby svokor fyzicky napadol svokru. Vie o takýchto prípadoch len z počutia, čo mu rozprávala manželka. Rozprávala mu, že viackrát volala s mamou, teda s jeho svokrou, tá jej do telefónu povedala, že ju svokor napadol. Stávalo sa, že keď prišla svokra k nim na návštevu, tak mala podliatinu pod okom. Raz mala rozbitú hlavu na temene. Keď sa jej pýtali, čo sa jej stalo, tak povedala, že svokor bol opitý a hodil jej do hlavy sklenenú fľašu. Na návštevu chodila svokra nepravidelne, ale často. Ona ich asi nechcela zaťažovať s jej problémami. O takýchto prípadoch, že čo sa deje u svokrovcoch, sa dozvedel aj tak, že volali G. zo svokrinej roboty. Oznámili jej, že svokra prišla do práce s modrinami. V čase keď nebol s G. ešte ženatý, prišli ku svokrovcom C. na návštevu. Keď prišli do kuchyne, tak zbadal svokru ako stojí uplakaná pri šporáku. Jednou rukou miešala to čo varila a druhou rukou bola pripútaná k radiátoru. Nehovorila nič. Sa jej pýtal, že čo sa stalo. Ona mykla plecami, len tak povedala, však pije. Myslela tým svokra. On ju odpútal, odomkol jej putá, je policajt, mal kľúče od pút. Vie, že G. išla pre jej mamu, raz keď volala, že ju svokor vyložil pri N. priehrade, mala vtedy svokra výron na nohe. Bolo to v zime. Svokra hovorila, že ju tam svokor vyložil a povedal jej, aby išla k nim. Nevie, či bola vtedy svokra pod vplyvom alkoholu. Svokra mu nehovorila, že ju manžel doma bije, fyzicky napáda a ubližuje jej, hovorila to jeho manželke. Stalo sa, že keď k nim prišla svokra, mala vypité. Svokrovci

pili nadmerne alkohol. Keď bol u nich, tak svokor mal viackrát vypité. Na svokre si to nevšimol. G. na mame zbadala, keď mala vypité, hnevala sa na to. Stávalo sa, že po takýchto incidentoch, že boli obaja svokrovci po vplyvom alebo keď sa dozvedeli, že svokra mala modriny a mal ju svokor biť, tak k nim nešli aj dlhšiu dobu. Poprípade G. volala mamu, aby prišla k nim. On zo začiatku nevnímal, žeby svokra nadmerne pila alkohol, skôr manželka. Tá spomínala, že otec dosť pije. Ale tiež, že si vypije aj mama. Vie o tom, že volal svokor G., aby prišli po svokru, že je opitá. Vždy volal, keď bol pod vplyvom aj on, takže to nevedeli odhadnúť, riešiť. On to osobne bral tak, že tým volaním chce svokor odvrátiť pozornosť od seba, poukázať na svokru, že ona je tá zlá. Nikdy nevidel fyzický útok svokra na svokru. Pokiaľ u nich nebol alkohol, tak sa navzájom k sebe aj k ostatným správali normálne s tým, že svokra platila účty, starala sa o chod domácnosti, svokor bol v týchto veciach nezodpovedný. Svokra spomínala, že odmietal platiť poisťky za auto, že on nikomu nič platiť nebude. Svokor bol nezamestnaný, ani nemal snahu sa zamestnať. Chovali hydinu, majú veľkú záhradu, no viac menej sa o to starala svokra.

Svedok O. C. mladší na hlavnom pojednávaní ako i v prípravnom konaní odmietol vypovedať.

Svedok O. H. na hlavnom pojednávaní ako i v prípravnom konaní odmietol vypovedať.

Svedkyňa O.. V. H. na hlavnom pojednávaní ako i v prípravnom konaní odmietla vypovedať.

Z výpovede svedkyne V. N. vyplýva, že vie všetko čo sa stalo v apríli, keď išli od jej sestry, tak ich sused - obžalovaný čakal pred bránou a povedal im, že strašne sa hanbí, že vlastná rodina ho udala, povedal, že týral manželku, oni sa zasmiali, pretože mu neverili, s manželom sa nad tým pozastavili. Nezdalo sa im to, pretože videli ako oni žili. Ich susedia žili v poriadku, všetko spolu robili. Na tejto dedine sa vedľa nich nasťahovali pred 9 rokmi v roku 2006. Ako susedia sa deň čo deň spolu rozprávali, manžel chodil k susedovi keď niečo potreboval, aj on k nim potom chodil, radili sa ohľadom zvierat. Toto čo im vtedy v apríli sused povedal, tak to vážne s manželom nebrali. Chodievali k nim na návštevu, nesesávali spolu deň čo deň, ale iba pri rôznych udalostiach, či Vianoce, Veľká Noc... tak spolu posedeli, vždy si jeden druhého uctili, vážili, nikdy nevidela a nebola svedkom žiadneho takého niečoho, čo by sa nad tým začudovala, že by sused udrel susedu alebo by ju zbil, keď ich videli ísť na záhradu sadiť, držali sa okolo krku, cestovali spolu, vždy sa k sebe správali slušne. Zaznamenali, že aj sused aj susedka príležitostne pijú alkohol, nebolo to každý deň. K tomu uviedla len toľko, bolo to príležitostne, ale nikdy nevidela, že by sused ležal na zemi, že by niečo rozbíjal, že by zbil susedku. Ale stalo sa napr. aj jej manžel jej povedal, že prosím ťa choď pomôcť P., leží v snehu pri bránke. Ona mala z toho nohu porezanú od toho ľadu, veľmi mala vypité, plakala, kričala na suseda, prišiel pomohol im, nastrúhala jej zemiak, videla, že má nejaký výron, nebolo to prvýkrát, potom aj druhýkrát sused im došiel pogratulovať a plakal, „došiel som za vami neviem čo už mám robiť strašne by som chcel, aby L. prestala piť“. Išla pre susedku, išla k nim, po ceste ju podopierala, je im to neprijemné, že je tam sám, povedala jej, že má rodinu, deti, nech prestane piť. Došla k nim, nedala si už nič, dala si kávu. Odprevadila ju až hore po schodíkoch k nim do bytu. Je pravdou, že ešte potom párkrát ju videla, ale nebola už tak opitá, že by z nej bol cítiť alkohol. Nikto z nich neublížoval a nevideli ani to, že by si navzájom ubližovali. Ukazovala jej tabletky, že sa lieči. Povedala jej, že ak si dá na tabletky alkohol, že si môže ublížiť. Zdôverila sa jej, že už si navykla piť alkohol, že začala piť, keď jej sused zavraždil otca. Povedala jej dôvod pre ktorý podala trestné oznámenie na manžela a to, že deň alebo dva dni predtým spadla, mala modrinu na nohe, avšak ju nevidela, potom prišla dcéra G. a suseda sa jej bála povedať, že spadla, dcéra sa jej pýtala, že či ju zbil otec. Deti chceli, aby mama ani otec nepili. Otec už predtým 3 mesiace nepil. Suseda si ten alkohol trošku aj v malých dávkach dávala. Každý večer pri nej na návšteve, každý večer jej ona hovorí, že čo ona urobila a plače, že jej to je strašne ľúto, že ona si to neuvedomovala čo tým podaním na polícii urobí.

Z výpovede svedkyne F. G. vyplýva, že prišli tam bývať, vychádzali si spolu veľmi dobre, ak bol pán C. triezvy bol ako maslo. Keď mal vypité, dohodli sa, že sa nebudú rozprávať. Raz videla, že pán C. polieva manželku vodou, potom tam prišli a on prestal, to uviedla už aj na polícii. Svedkyňa ďalej uviedla, že išli z domu, kričali na neho aby prestal, tak tam potom prišla a on prestal. Stála za prístreškom a videla, že hore striekala voda a taká farebná postava alebo čosi sa tam motalo na tom balkóniku a potom zaregistrovala že voda syčala. Potom tam prišli a prestal.

Z výpovede svedka N. C. vyplýva, že s poškodenou pracuje 6 rokov, môže povedať, že chodila s modrinami do práce, ale nikdy nepovedala, že by bola od manžela bitá, ani sa na neho nestážovala. Takto prišla do práce asi 3-4 krát za ten čas čo pracujú spolu 6 rokov. Alkohol to bol problém čo sa týka

aj na pracovisku, ale nemala sťažnosti na muža ani na ich spolužitie. Modriny mávala na tvári, avšak vždy nosila slnečné okuliare, takže to boli asi oči, okuliare si v práci nedala dole. Jediné viditeľné čo boli to boli modriny na krku a škrabance na rukách. Škrabance boli na predlaktí, avšak nevie uviesť aké ročné obdobie bolo.

Z výpovede svedka V. Y. vyplýva, že je starostom obce A., správu o povesti obžalovaného nevypracoval, iba ju podpísal ako štatutár obce. Predmetnú správu na obžalovaného vypracovala zamestnankyňa obecného úradu pani Fričová. Uviedol, že si správu prečítal, avšak ako starosta obce podpisuje veľa dokumentov, aj stavebných a nemôže o všetkom vedieť, má na to svojich pracovníkov, teda nemôže povedať či s obsahom súhlasil alebo nesúhlasil. Osobne manželov C. nepozná, a preto sa nevie osobne vyjadriť k ich povesti. Vo funkcii starostu pôsobí posledný rok a počas jeho pôsobenia neriešil žiadne problémy, avšak asi jeho predchodca riešil s rodinou nejaké problémy v roku 2013.

Z výpovede svedkyne Mgr. V. T. vyplýva, že je zamestnankyňa Obecného úradu Z., uviedla že vypracovala správu na obžalovaného, ktorú pán starosta obce Smolenice podpísal. Vzájomne to medzi sebou konzultovali a starosta nemal žiadne výhrady. Osobne sa pozná s manželmi C., nie sú žiadna rodina ani príbuzní, pozná ich ako slušných ľudí. V dedine sa hovorilo o nejakých hádkach medzi manželmi a že pán C. má problémy s alkoholom. Ona nikdy nebola svedkom nejakej hádky.

Z výpovede znalca PhDr. O. Y. vyplynulo, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného posudku na č.l. 63 - 75 vyšetrovacieho spisu. Závery predniesol v súlade s podaným znaleckým posudkom, t.j., že intelektová výkonnosť poškodenej sa nachádza na rozhraní dolného pásma priemeru a podpriemeru. Ide o osobnosť introvertovanú, so zníženým sebavedomím, so zvýšeným emocionálnym vzťahovaním sa okolitému svetu. Bola u nej diagnostikovaná závislosť na alkohole, kvôli čomu sa liečila, pravdepodobne nie je schopná úplnej abstinencie. Neboli diagnostikované prejavy fabulácie či konfabulácie. Nebola diagnostikovaná motivácia nehovoriť pravdu. Schopnosť vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktorých bola svedkom alebo sa ich nezúčastnila, je čiastočne znížená. Jej výpovede sú vierohodné. Jej vzťah k manželovi je poznačený čiastočnou závislosťou a ambivalenciou. Sú u nej prítomné príznaky týranej osoby a to prijala rolu obeť, nechala sa manipulovať a postupne izolovať od najbližších a známych, , prežívala pocit strachu a hanby, napriek opakovaným fyzickým útokom a ponižovaniu pretrvávala voči mužovi nepochopiteľná citová väzba, bola schopná ospravedlňovať jeho správanie, relativizovať vinu, začala piť kvôli tyranizujúcemu manželovi, aby otupila negatívne emócie. Ďalej uviedol, že aj výpovede teraz pred súdom aj interakcia medzi manželom a ňou naznačujú ako to z hľadiska sily vyzeralo v ich domácnosti. V jeho prítomnosti sa stáva bezmocná, závislá, schopná prijať pocity viny, aj keď pravdepodobne bola verbálne a fyzicky napádaná. Klasický syndróm týranej ženy. Tento cyklus sa pravidelne opakoval, ženy takéhoto typu v takomto vzťahu po odznení napádania a útokov ako i vytriezvení opäť sa nerealisticky vzťahujú k partnerovi, ktorý v čase nepitia, normálneho správania je považovaný za dobrého, a za spolužitia hodného. Znalec ďalej uviedol, že vo vzťahu k obžalovanému ako náhle povie dotyčný manžel nejaký názor, ktorý môže byť v rozpore s realitou, tak ona je bezmocná a prijíma ten názor bez korekcie. Prijíma jeho koncepciu výkladu reality, ktorá často môže byť iná. Ona zo seba urobila tú, ktorá by mala byť vinná za to ako vypovedala minulosť, ona mala pocit hanby, viny, ale u manžela tieto pocity absentovali. U poškodenej je znížený mnestický kvocient, niektoré detaily v minulosti nemusela vnímať celkom presne, je to dispozičné, a jednak to môže byť vplyvom užívania alkoholu, ktorý znižuje kapacitu pamäťových schopností. Trauma u poškodenej sa prejavovala stupňujúcou úzkosťou, strachom, izoláciou, zvýšenými pocitmi hanby nielen kvôli vlastnému pitiu, ale aj kvôli tomu, že musela tajiť spôsob života s manželom. Sú tu aj nejaké ochorenia, celková jej telesná kondícia, aj zvýšené pitie, je znakom traumatizácie, alkohol začala požívať častejšie, aby redukovala napätie, úzkosť, ktoré sú výsledkom súžitia a interakcie medzi nimi dvomi. Prognóza psychiatrického stavu poškodenej z psychiatrického hľadiska nie je priaznivá, lebo ako to už u týraných osôb býva, potrebujú hlavne podporu, potrebujú tú prechodnú fázu osamotení prekonať, pretože ak k tomu nepríde, nastáva typický obraz ako nám ukázala, pocity viny, hanby, bezmocnosti, osamotení a závislosti na aktuálne idealizovanom agresorovi. Poškodená potrebuje poskytnutie psychiatrickej alebo psychologickkej starostlivosti. Na otázky obhajcu doplnil, že pre závery ako podklad slúžil vyšetrovací spis, znalecký posudok vypracoval dňa 23.06.2015 a po tomto dátume nevidel vyšetrovací spis. vzhľadom na to, že posudok vychádza z výpovedí pred vznesením obvinenia, bol vypracovaný pred vznesením obvinenia, uznesenie o pribratí znalca nebolo doručené obvinenému ani obhajcovi, obhajca vzniesol námietku použiteľnosti tohto dôkazu

Súd uznesením podľa § 277 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh prokurátorky na doplnenie dokazovania spočívajúci v pribratí znalcov na posúdenie stavu obžalovaného na posúdenie depravácie osobnosti obžalovaného, jeho alkoholizmu, na posúdenie pohotovosti obžalovaného, agresívnemu správaniu,

konaniu, na posúdenie jeho charakteristiky osobnosti, emocionality, posúdenie vyšších citov, na posúdenie potenciálnej nebezpečnosti obžalovaného pre spoločnosť a na posúdenie vzťahu obžalovaného k manželke a k deťom a taktiež súd odmietol aj návrh na doplnenie dokazovania zo strany prokurátorky prednesený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.02.2016 a to návrh na pribratie znalca z odboru zdravotníctva - farmácia, odvetvie psychiatria, návrh na zadováženie listinných dokladov o rozvodovom konaní medzi obvineným aj poškodenou. A to z dôvodu, že ide o návrhy nadbytočné vzhľadom na vykonané dokazovanie, pričom prokurátorovi nebránilo nič, aby takého dôkazy zaobstaral pre podaním obžaloby. Súd v tomto prípade odmietol nahrádzať prokurátora v prípravnom konaní.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva, zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má dva záznamy. Okresným súdom Trnava bol uznaný vinným a odsúdený trestným rozkazom zo dňa 22.11.2014 sp. zn. OT/230/2014 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, bol mu uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a tiež mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok. Súd tento pripojený spis aj oboznámil na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.09.2015 sp. zn. 5T/33/2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov a tiež uložené ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou. Predsedníčka senátu Krajského súdu v Trnave uznesením zo dňa 14.06.2016, sp.zn. 3To/9/2016, zobrala na vedomie späťvzatie odvolania obžalovaným.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný XC. má evidované 2 priestupky, prvý záznam sa týka priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ďalší priestupok má obžalovaný za porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Zo správy z Obce Z. vyplýva, že správanie obžalovaného na verejnosti je slušné. V obci Smolenice je známe, že v poslednom období obžalovaný vo veľkej miere požíval alkoholické nápoje, pod ich vplyvom bol arogantný, nadával a správal sa vulgárne, svojím konaním obťažoval hlavne manželku I. C. a rodinných príslušníkov, ale aj iných občanov obce s ktorými prichádzal do styku. Pod vplyvom alkoholu sa z obžalovaného stával konfliktný človek, ktorý opakovane vyvolával incidenty a ľudí slovné napádal. Tiež je v správe uvedené, že svoju manželku často fyzicky napádal, ponižoval, vyhrážal sa jej a tým aj ju psychicky týral. Oficiálna sťažnosť zo strany pani XXXX na obec nikdy nebola podaná. Na obecný úrad bol oficiálne predvolaný a riešený v júli 2013 z dôvodu susedského konfliktu, pretože znečisťoval a neoprávnene užíval ich pozemok a bránil susedom k vstupu na pozemok.

Zo správy z Obce Z. zo dňa 10.05.2017 vyplýva, že komisiou verejného poriadku za posledné obdobie nebol prejednávaný. Pri úradnom styku s obecným úradom jedná a vystupuje slušne.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 08.07.2015 vyplýva, že obžalovaný sa nachádza od 25.04.2015 vo výkone väzby a je umiestnený na oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Doposiaľ nebol disciplinárne riešený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom návštev, korešpondencie a telefonovania Obvinený nevyužil možnosť ponuky zaradenia do práce.

Zo správy MV SR, PPZ zo dňa 03.05.2017 vyplýva, že obžalovaný nie je v súčasnosti trestne stíhaný.

Súd sa oboznámil aj so zápisnicou o prehliadke tela a tiež fotodokumentáciou zranení I. C. zo dňa 20.04.2015, ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu na č.l. 77-80.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 183 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %2523183'&ucin-k-dni='30.12.9999'> na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Na základe vykonaného dokazovania súd nepovažoval vinu obžalovaného za žalovaný skutok zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona za preukázanú riadne a v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z uskutočnených svedeckých výpovedí počas konania pred súdom nebolo preukázané, že by prichádzalo k uvedenému trestnému činu týrania blízkej osoby zo strany obžalovaného. Skutkový stav uvedený v obžalobe bol formulovaný z výpovedí poškodenej a svedkov, ktorí neodmietli vypovedať pred vznesením obvinenia proti obžalovanému. Taktiež zo znaleckého posudku PhDr. O. Y., ktorý vyšetril poškodenú a zo záverov ním vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že u poškodenej sú prítomné znaky týranej osoby, avšak z prečítanej výpovede poškodenej vyplýva, že si predmetné zranenia privodila sama v stave pod vplyvom alkoholu. Poškodená po vznesení obvinenia zmenila svoju výpoveď v prospech obžalovaného, kde následne všetku vinu kládla na seba. Aj z prečítanej výpovede svedka O. C. z prípravného konania vyplýva, že nebol priamym svedkom konania obžalovaného, o všetkých skutočnostiach a útokoch obžalovaného sa dozvedel iba sprostredkovane od svojej manželky. Svedok O. Harasník bol prítomný iba pri udalosti, keď videl pripútanú poškodenú o radiátor, ktorá bola uplakaná, iných skutkov týkajúcich sa týrania nebol priamym svedkom. A. ide o námietku obhajcu ohľadom použitia vypracovaného znaleckého posudku, súd sa s ňou nestotožnil, pretože aj keď bol znalecký posudok vypracovaný pred vznesením obvinenia, znalec bol vypočutý kontradiktórnym spôsobom na hlavnom pojednávaní. Treba však prisvedčiť obhajobnej námietke, že znalec vychádzal výlučne len z výpovedí poškodenej pred vznesením obvinenia a nevychádzal už zo zmenenej výpovedi poškodenej po vznesení obvinenia. Súd nespochybňuje závery znaleckého posudku, ale podľa názoru súd znalec sám, nemôže označiť páchatela trestného činu. Navyše tak ako už bolo vyššie uvedené, nebolo preukázané, žeby obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a len na základe znaleckého posudku, ktorý vychádzal z výpovede poškodenej pred vznesením obvinenia a prečítanej výpovede svedka C. z prípravného konania, ktorý nikdy nebol priamym svedkom protiprávneho konania obžalovaného (okrem konania nižšie uvedeného) nemožno dospieť k záveru o vine obžalovaného za žalovaný skutok zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Naopak, tunajšiemu súdu v priebehu vykonávaného dokazovania vyplynula a bola preukázaná trestná činnosť obžalovaného v časti žalovaného skutku a to len v časti podanej obžaloby týkajúcej sa obmedzenia osobnej slobody poškodenej XXXX-XXXX C., ktorá bola v presne nezistenom čase v roku 2010-2012 (čas súd ustálil na základe výpovede obžalovaného, že to malo byť pred piatimi rokmi, ako aj z prečítanej výpovede poškodenej, ktorá v prípravnom konaní tiež uvádzala čas 5 rokov a svedka C., ktorý uvádzal, že to bolo v čase keď ešte nebol ženatý) po konflikte so svojím manželom O. C. v Z. v rodinnom dome na ul. S. N. č. XX/A, pripútaná v kuchyni ich rodinného domu policajnými putami o radiátor, a preto poškodená I. C. obmedzená na osobnej slobode približne 15 minút a to až do doby príchodu O. C., ktorý ju po príchode do rodinného domu našiel uplakanú a osamotenú, na čo jej vzápätí odomkol putá. Uvedená trestná činnosť obmedzenia osobnej slobody poškodenej je preukázaná výpoveďou samotného obžalovaného keď uviedol, že „H. nachvíľu ťa tu pripútam o radiátor.“ Taktiež aj poškodená v prípravnom konaní uviedla, že manžel ju pripútal s putami o radiátor, bolo to asi pred piatimi rokmi, ona varila pri šporáku. Bola takto pripútaná asi 15 minút, putá jej dal dole O., keď prišli. Svedok O. C. tiež vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že poškodená I. C. bola pripútaná o radiátor v

kuchyni a stála uplakaná pri šporáku. Sa jej pýtal, že čo sa stala, ona mykla plecami a povedala, že však pije, pričom mala na mysli svokra. Podľa názoru súdu je obžalovaný spoľahlivo usvedčovaný obsahom výpovede poškodenej I. C. a svedka O. C. z prípravného konania a v hlavne aj výpoveďou samotného obžalovaného.

Priame dôkazy vo svojom súhrne vytvárajú podľa názoru súdu presvedčivú sústavu dôkazov o protiprávnom konaní obžalovaného. Súď každý dôkaz vyhodnotil jednotlivo a následne aj vo vzájomnom súhrne s ostatnými dôkazmi a neexistuje žiadna ani len najmenšia pochybnosť o trestnej činnosti obžalovaného pri danom skutku obmedzenia osobnej slobody poškodenej I. C.. Z výpovedí obžalovaného ako i z prečítaných výpovedí svedkov danej udalosti - protiprávneho konania obžalovaného vyplýva, že to bol obžalovaný, ktorý obmedzil osobnú slobodu blízkej osobe svojej manželke I. C. prostredníctvom pút tým, že ju pripútal k radiátoru nachádzajúcom sa v kuchyni ich rodinného domu.

Protiprávnym konaním, opísaným vo výroku rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, ktorou je nepochybne jeho manželka poškodená I. C. v zmysle ustanovenia § 127 ods. 4 Trestného zákona. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súď nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je osobná sloboda danej osoby a jej voľný pohyb.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súď môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Podľa § 278 ods. 3 Tr. por. súď nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

Napriek tomu, že skutok je základom celého trestného konania, Trestný poriadok tento pojem nedefinuje a neuvádza ani to, čo sa rozumie pod pojmom totožnosť skutku. Vymedzenie týchto pojmov je teda ponechané na teóriu trestného práva a súdnu prax. Podstatu skutku tvorí konanie páchatela a následok týmto konaním spôsobený, ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Totožnosť skutku je zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach. Teória ani prax nechápe totožnosť skutku len ako úplnú zhodu medzi skutkovými okolnosťami uvedenými v obžalobnom návrhu a výrokom rozhodnutia súdu. Postačí zhoda medzi podstatnými skutkovými okolnosťami. Súď totiž musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania. Súdna prax teda pripúšťa odchýlky od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti v obžalobe neuvedené, alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávnymi, alebo že sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku.

Čo tvorí skutok v konkrétnom prípade a kedy je totožnosť skutku zachovaná, je potrebné skúmať vždy podľa individuálnych okolností konkrétnej trestnej veci. V posudzovanej trestnej veci je daná čiastočná zhoda v konaní obžalovaného ako i v následku. Sám skutok v obžalobe obsahuje konanie obžalovaného spočívajúce v obmedzení osobnej slobody poškodenej. Tiež treba uviesť, že čiastočná zhoda je i v následku, pretože obmedzovanie osobnej slobody môže spolu s konaniami uvedenými v obžalobe (ktoré sa ale nepreukázali), vyústiť do týrania poškodenej. Na základe výsledkov dokazovania bola upravená skutková veta len v tom smere, že súď vypustil také konanie, ktoré na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný. Z miesta bydliska je hodnotený tak, že nebol prejednávaný obcou Z. v priestupkovom konaní. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný má evidované 2 priestupky, jedenkrát ide o priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (dátum spáchania priestupku - 10.07.2012), ďalší priestupok má obžalovaný za porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. c) zákona č.

8/2009 Z. z. o cestnej premávke (dátum spáchania priestupku - 04.07.2013). Z hodnotenia Miestneho úradu P. Z. nemožno vyvodzovať závery o osobe obžalovaného, pretože uskutočnenými svedeckými výpoveďami na hlavnom pojednávaní a to starostu obce Z. alebo zamestnankyne obce Z. vyplynulo, že títo nepodalí hodnoverné hodnotenie obžalovaného a to pre rozpory v ich vzájomných výpoveďach. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Leopoldov vyplýva, že obžalovaný sa nachádza vo výkone väzby umiestnený na oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Obžalovaný po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky, príkazy a nariadenia príslušníkov väzenského zboru plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Obžalovaný nebol doposiaľ disciplinárne riešený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom návštev, korešpondencie a telefonovania. Obvinený nevyužil možnosť ponuky zaradenia do práce.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, pretože tento trestný čin spáchal skôr ako bol doručený (dňa 22.11.2014) už spomínaný trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014, sp.z. 0T/230/2014. Súhrnný trest odňatia slobody nebolo možné ukladať k odsúdeniu sp.zn. 5T/33/2015, pretože v tomto konaní spáchal obžalovaný skutok dňa 22.04.2015 a skutok uvedený v tomto rozsudku tak nemôže byť v súbehu so skutkom zo dňa 22.04.2015, nakoľko dňa 22.11.2014 bol obžalovanému doručený trestný rozkaz s účinkami vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu obžalovaného, na následok tohto činu, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a dospel súd k záveru, že na obžalovaného je možné v záujme efektívneho dosiahnutia účelu trestu (ochrana spoločnosti a náprava páchatela) pôsobiť aj trestom výchovným. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Trestného zákona na strane obžalovaného je tá, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ako príťažujúcu okolnosť mu zohľadnil, že spáchal viac trestných činov. Trestná sadzba za spáchaný trestný čin je uvedená v § 183 ods. 2 Trestného zákona v rozpätí od troch do osem rokov. Pri ukladaní trestu v tomto prípade nedochádzalo

k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby, ani k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby, vzhľadom na rovný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014 a právoplatného 22.11.2014 pod sp. zn. OT/230/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad (zároveň z tohto trestného rozkazu prevzal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá). V tejto trestnej sadzbe súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby. Súd s poukazom na požiadavku individuálnej a generálnej prevencie považoval výšku uloženého trestu za zákonnú, dôvodnú, primeranú a spravodlivú, pričom mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon tohto trestu podmiennečne odložil a určil mu primeranú skúšobnú dobu. Vzhľadom ku skutočnosti, že súd podmiennečne odložil výkon trestu prevyšujúci dva roky, uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a ako obmedzenie mu zároveň uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, pretože z výpovedí vyplýva, že obžalovaný alkoholické nápoje požíva vo vyššej miere a skutku sa dopustil práve pod vplyvom alkoholu. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle Trestného zákona, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.